

Translation / Traduction

Translated by Laura Wiseman, York University

**Introduction to Yampolsky's "Letters from Canada"
in *Ha-Dror***

Ha-Dror was an early 1900s Hebrew periodical published in New York. It circulated in major Jewish populations in Canada and the United States and covered everything from politics to poetry. Reuben Brainin (1862–1939, b. Liady, now Belarus), the author, intellectual and Hebraist, edited *Ha-Dror* as well as several other Hebrew and Yiddish newspapers. Brainin's education and work took him to Vienna, then Berlin, New York and Montreal. His studies covered classical Hebrew religious texts, *Haskala* literature, and the work of modern Zionist thinkers, Herzl among them. His Yiddish publications, such as the *Keneder Adler* (The Canadian Eagle), helped Yiddish-speaking new Canadians stay *au courant*. *Ha-Dror* (The Swallow) apprised readers of the status and civic activity of Jews in their respective North American environments. In general, Brainin was dedicated to both Yiddish writing and promoting literary activity in early modern Hebrew.

Judging by the tenor of the introduction to the first "Letter(s) from Canada" below, Brainin might have persuaded Isaac Yampolsky to serve as the Canadian Hebrew correspondent. He otherwise appears to have been a Yiddish journalist. Yampolsky depicts early twentieth-century Canadian and American Jews as being at identical stages of Jewish development in terms of immigration, acculturation, and involvement in public life. Present-day demographers, however, would contest some of his analogies. Yampolsky affords us a look at some "routine" internecine strife in organized societal and synagogue life. He presents insight into the latest developments in North American Jewish education as well. *Imagine*: schools with *prinšipalim*, as opposed to *batei midrash* with a Rosh Yeshiva.

In the second "Letter," Yampolsky examines the 1911 parliamentary election results from several points of view. In the process, he notes Canadian Jewry's outlooks on shifts in the Conservative and Liberal parties' positions, and provides a window into Jewish reactions to Canada–U.S. trade reciprocity.

Yampolsky adopts an expressive, flowery Hebrew, pollinated with biblical, hermetic, and talmudic legal phrases. Several factors inform his style. One is Yampolsky's conversance with the written Yiddish of his day, some of it similarly flowery. A second is the interpolation of idioms drawn from classical Hebrew. Their intertextual echoes enrich the articles' meaning and texture. A third factor is that Yampolsky wrote during the revival phase of communicative Hebrew; writers often improvised with more, rather than fewer words, until shorter neologisms and loan words took root.

There's a twofold challenge in translating Yampolsky's work: one, reducing his copious verbiage sufficiently for today's reader, yet remaining faithful to the correspondent's sense; and two, maintaining *enough* verbiage to impart Yampolsky's personal flair. His style runs to assonance and alliteration, with double and triple examples.

Yampolsky, Y. "Letters From Canada." Ha-Dror. New York, 22 September 1911. Pp. 68-69.

ספרים בריינין.

מכתבים מבלגיה.

מספר היהודים בבלגיה לא רב הוא. רובם פטגורדים בריסל, בית בלגיה, ועיר אנטוורן. עד לפני עשרים שנה היה מספר היהודים בבלגיה רק אלפים אחרים, וכמעט כלם היו אסלה שבאו מארצות הערבה, אשכנז, צרפת, הולנד, ואונגריה. בשנים האחרונות התישבו באנטוורן לבדה כעשרה אלפים יהודים מארצות המזרח, ואולי עוד יותר (כי ספרה מיוחדת אין ליחודי בלגיה) ורובם באו מגליציה. המסחר עם אנשים יקרות, בחי'הליטה והפועלים בהם, ששכרו רב, במצאים בדי היהודים האלה, ויש מהם ששש עושה עושר בחי'רוצחם. בין היהודים האלה נמצאים בעת האחרונה גם רופאים ועורכי דין החופסים מקום חשוב בחיי החברה הבלגית, אף כי הבלגים אומרים מהם הרבה התחלתו. והיהודים שבאנטוורן מצטיינים בגנבותיהם ובעבודתם לטובת אחיהם העניים והרפאים ברוסיה ובגליציה. גם החברות הציוניות שבאנטוורן מצוינות בעבודתן והפורה, ויש להן גם ירחון ציוני בשפת צרפת, גם בית-ספר עברי, בחקלוב של סורתי אבנים טובות המצאו כמעט רק יהודים, ובניהם מתי מספר של יהודי תורכי, אשר השפה העברית שגורה בפייהם. העומדים בראש האופרה היפה הפלמי, היחידה בבלגיה, עומדים יהודים, והיא גם נחמט על ידם.

מספר היהודים הערביים בריסל עולה אלפים אחרים, וכמעט כלם עשירים. מהם נבגורים, סוחריהבורסא, רופאים, עורכי דין, פרופסיורים וסוחרים גדולים. ראש האוניברסיטה בריסל הוא יהודי, אגריי אחד מראשי האי"א. האחים פיליסון, שמספחתי פיליסון פי שהיה מוסדה ועורכה של ה"אלג", ציוטונג ידענעטאומס" בברלין, אחד מהם הוא פרופסור להמתמטיקה בראוניברסיטה וגדול במקצוע שלו והשני הוא חודו גדול ועסמן בערבי צעור הערביה שגדול המלך לאוואולר המת היה יהודי וסאטועל שמו. היהודים הללו התבוללו במדה מובה ומכונים מנבוח על יהודי'המזרח ועשירים רחוק מהם, אף כי בעתות בצרה ועזרו להם וגם זאת רק בגורמים ולא כאחים בני עם אחד. בשמנתה שנים האחרונות והתמש בריסל אלפים אחרים מיהודי רוסיה, וכמעט כלם מהפרנסים ממלאכות שונות, ביחוד מעבוד עורות החיות ומשיית פפירוסים, מפלמטת התפירה, גם בגדים ושמלות נשים, ומלאכות הנרות והצבעות. ומשום ורובים התגרשו עמוסים. וכמעט כלם חיים חיי עוני. עוד מעט ותחיה ניטת מיוחדת ליהודים האלה. יהודי הערבי שבבלגיה, ביחוד באנטוורן, הוא חוכם ומשנת מטע אשת לא דעתה והשקפתה על יהודי המזרח, שהתייחסו להם עד העת האחרונה כבז ובחשד. מרתעם וישל אל מדעתם צורכים מה יהודי'המערב להבדיל ולהקיר את אהבת העבודה,

ההסתפקות במעט וכשרונות'ההרש של יהודי המזרח, ובמקרים ידועים מושפעים הראשונים מאחרונם. באנטוורן מתקיימת חברה לחמיכת הנורדים והגולים העובדים דרך עיר זו לאנגליה או לאמריקה. חברי הועד של החברה האמורה המה כלם מיהודי'המזרח ובעצמות אחים לצרה המה ממלאים את הפקידים באמונה.

היהודים ההולנדיים המתגוררים בבלגיה, ביחוד המשפחות המיוחסות שבהם, לא התחננו עם יהודי'המזרח. אולם נהגת האחרונה מלרבים, נשואי'הערובות" ביניהם. זיוון חדש: היהודים ההולנדים, מצאצאי יהודי ספרד, הולכים ויורדים בכלם החברתי והכלכלי, ויהודי המזרח הולכים ועולים.

עד העת האחרונה למדו רוב הסטודנטים העברים, בני רוסיה ופולין, ביחוד העשירים, בבתי מדרשי המדעים שבבריסל. אולם בשנת השנים האחרונות עולה מספרם בעיר ליעני' המסוכה. נבולו אשכנז ורוחק מבריסל כשתי שנות. מספר הסטודנטים העברים בני רוסיה בלעני' עולה כיום לשמונה מאות, ורובם הגדול והמכריע לומדים במחלקת האינ'לנירים. המוסד למחלקת האינ'לנירים התקרא על שם היהודי מונטיפיורי (יהודי איטליה) הוא כמעט היותר מצויין בכל אירופה כמה שנוגע למדורי האליקטריקה וכל ענפיה. הסטודנטים העברים, ביחוד העניים שבהם המתפרנסים בלחץ על זמים לחץ, מצטיינים בשקידתם ועבודתם, ועל כן מתייחסים אליהם המורים ומשכילים בלגיה בכבוד רב. בהמשום תלמידות עבריות לומדות בלעני' הכמות'המבט ורבות מהן שואות לסטודנטים. חדר'המקרא של הסטודנטים העברים טבוע בחותם רוסיה ורוח רוסיה שורר בו. על קירות חדר'המקרא תלויות תמונות גדולות רוסיות ורק תמונות היהודים קרל מרכס ופרידננד לאל וכו למצוא מקום נחרז זה. בחוף העבר נוסדה בלעני' חברי חרשה בשם "חרות", שמספר חבריה עולה למאה ועשרים. חרות זו היא לאומית, ויש בין חבריה גם מתי מספר ציונים ואדוקי השפה העברית. מטרת החברה היא להפני עדת הספרות העברית והתנועה העברית לתלמידים והתלמידות העברים. גם ביבי ליתיקה להספרויות האלה יסרו, ושעוריה נהגו למסור השפה העברית.

מספר היהודים בלעני' ומסוכותיה עולה לשמונים משפחות ואולי פחות מזה. וכלם חסדי אודו'י בלגיה מכבר חויים. משפחות עבריות מרו"ש אין בלעני' אף אחת. יהודי ליעני' המה כלם אמירים וגם עשירים. כמעט כלם המה סוחרים ובנקיורים ועומדים רחוק מכל עבודה צבורית ועניני הפוליטיקה. כמעט כלם התבוללו, ואף יהדות קלושה אין להם. יש להם בית'הפלה לא גדול ויפה. אף הוא תמיד ריק, גם בימים הנוראים. השוחט, יהודי אלום, הוא גם הרב והמטיף, אף אין לו כל עבודה לא כחור שוחט ולא כחור רב, גם המלך לא יטיח, כי אין שומע. השפה השלטת היא ה'התפלחה' היא הצרפתית. האינ'לנירים העברים מבני רוסיה, שגמרו חק למדויות בבלגיה, מוצאים להם כנצל משרות בבתי-

העבודה ובמכרות'הפחם הבלגיים ומכירים אותם על מני האינ'לנירים מבני האומות האחרות, ועו כי מלכר שהמה מומחים להמקצוע שלהם עוד מסתפקים הם בשכר מועט. יש מן הסטודנטים העברים העניים מרו"ש העובדים שש' שעות ביום בבתי העבודה כחור פועלים שמוסמים יותר שעות היום והלילה לומדים הם באוניברסיטה.

מצוינת היא בלגיה בוח שחיהודים בה אינם לוקחים כל חלק אף במשהו לא בלענות ולא במספרות. ההפך מזה אנו רואים בהולנד, שהיהודים הצטיינו בכל מסקצות ספרות ועומדים גם בראש העיתונים הגדולים. גם באמנות הבלגית אין היהודים תופסים כל מקום. בימים האחרונים מורגש רוח אנטישמי עתונים ידועים ובספרות המספלה הקלרפולית, והיא מרחקת את היהודים מכל משרה ופוקדה, אולם העם הבלגי אינו אנטישמי.

ליעני' 6 ספטמבר.

י. יאמפולסקי.

מכתבים מקנדה.

אין בין אמריקה וקנדה כל שנוי ערכין אלא שנוי תחומין בלבד. ובכן אף למותר הוא להציעו בעתון המופיע באמריקה מדור בפני עצמו למכתבים מקנדה, אבל מכיון שמצות עורך ה"דרור", הנכבד חזק עלי והמלי על את התפקיד הזה, איני רשאי לסרב לו ואחרותי עליו:

קנדה, בכל היותה בערך שטחה הגדול כמעט כארצה בולה, ובכל היותה מסללה בפני עצמה ובגדה מארצות הברית, אינה בערך תושביה המעטים, שבעה מיליונים במספר, אלא מושבה קטנה החוסה לרגל רפיונה תחת רגל אנגליה. אולם בכל זאת היא עניינה האזרחי וכן גם טבע העניין מתייחס עו בכל קניניה הרחובים וגם הכלכליים עוסדת היא תחת השפעת אמריקה אחותה הגדולה משנת מבניו, בהכנסה ומבורה, וכן הוא גם ביחס אחינו היהודים נחוויו קנדה גם הם עומדים לרגלי מספרם הרב, כך שבעים אלף במספר, ולרגלי קרבת המסוק, תחת השפעת אחינו שבארצות הברית, ובכן אין, כמובן, להפשי ביהדותם של אחינו כגנה מה שאין בו של באמריקה, כי שוים הם לכל דבריהם בציונות, במצבם וברוחם. רח אדר לכלם.

ואם יחקרני הקורא לדעת: לאן רוחם של אחינו בקנדה נוטה? ואשיב לו: כלף לל אחינו שבארצות הברית וחוקרם. אם היהודים שלחם טובה המפיקה התייסטורית למבוע עליה צורך קטנה, מדוע תרדוש זאת מאחוני

שבמקרה שאינם אך כנייה קמן של יהודי אמריקה ובמילים בהם בשישים!

מחי היהודים באמריקה.

(תוים ושרטומים)

כאמור, באו הנה היהודים האשכנזים כמסך שתי התקופות הראשונות של גידול היהודים לאמריקה והתיישבותם בה, כלומר: בה בעת ש"החוב היה מתגולל בארץ כל תוצות אמריקה" ולאמניסמיות, אפילו היותר קלה, לא היה שום זכר בין האמריקאים העקרים.

הודות לזאת, וגם הודות למצבם הקולטורי האירופאי, הספיקו אחינו האשכנזים להתגלגל אל תנאי החיים החדשים במהירות נפלאה ולעשות עושר ולאסוף הון, להתרצל אל שרשבי ותומרי המקום ולהתאמץ ככה, עד שרכשו להם מקום ולפער נכבד בין האמריקאים העקרים והתבוללו כמו, אמנם לא כרוח בני אם במוסר.

אחינו המדרחיים, שבאו הנה אחרי שהחל החוב להתגלגל בחצות אמריקה וגם אחרי שכבר הלחה האיביה ליהודים למצוא מקום שכלבנות האמריקאים התפעלים, ושעמדו בנוגע להקלטורה האירופאית במדינה נמוכה מוון של אחיהם המערביים, לא יכלו כבר להתעשר ולעלות מעלה מעלה כאחיהם המערביים שקימו לבנות לאמריקה, ובכך נשארנו עניים, ו"רוקים" (בעדף אל אחיהם המערביים) ולא יכלו, וגם לא הצעו, ברובם, להתבולל בין התושבים העקרים והתקרב אליהם, ומצב דרורים הביא אויפוא לירי כף, שנתבוננו בחניקות, שפרסו בכל הערים והכריזו הגדולים שבאמריקה ובפרט בניו-יורק, וביחוד במדינת ניו-יורק של העיר.

באופן כזה נברלו יהודי המזרח מיהודי המערב שבאמריקה, ונתרחקו אלה מאלה מרחק רב למאד, עד ששתה הנב ממש שני עולמות שונים, שאינם מבינים אלה את אלה בכל הצמצם הם לבנין איש את רעהו, והנם ממש כשני עמים, שבאותו הכב שונם במשעבם ומתקרבם איש אל רעהו בן באותו הכב עצמו, הנה נהפכים, מתרחמים ומקריעים איש מרעהו.

שיניהם היהודי המזרחי והמערבי, או "היהודי" ו"היהודי", כמו שמכנים אותם באמריקה, שניהם מכינים איש על רעהו כעל את שנתחוק, וחוששים זה את זה בדברים, שעל פי רוב לא היו ולא נבראו רק בדברים של שני האחים שנתרחקו עד כאן היסטוריה.

עתה אתן לפני קוראי "הדרור" רשימה קצרה מדמותו הרוחנית והצבדית של "היהודי" האחיזי המערבי.

כאמור, רובם של היהודים האשכנזים באמריקה הנם פאלטורים, שעושים, באמריקאים, כלומר: שכבר קבלו עליהם את חומרי אמריקה, ויוצאים לחיות באמריקאים ולהתענג כמתנהם.

היהודי הוא איפוא ממש אמריקאי עקרי כלל תפוצתו משמסיו, מפיחתישבו;

הקבוצ העברי באמריקה — כותב סופר ההיסטוריון—התחולל וגבנה משלשה יקודים שונים, כלומר: מיהודים בני שלש ארצות ראשיות, שעל חבונותיהם וטבעם, מתניהם ומעשיהם, עניניהם וכל אופני היותם התברתים והפרטים, החצונים והפנינים, המרמים והרוחנים, הנשמים והמוסרים, הרמים והקולטורים, טבעו חתומם של אותן הארצות, שמישם נדרו וכאו לאמריקה. שלשת מיני היהודים, שעליהם נוסד הקבוצ העברי באמריקה ומתקיים גם עתה, אלה הם:

(א) היהודים הספרדים—צאצאי היהודים האנוסים והמגורשים מספרד, שהיו הראשונים לגרוד לאמריקה ולהתישב בה, ושרבאשת ביאתם לאמריקה מתחלת משנת 1492, כלומר: מאותה השנה שבה נורשו היהודים מספרד ושבה גם מצא קולומבוס את הארץ החדשה, את אמריקה. ביאת יהודי ספרד לאמריקה נמשכה עד שנת 1776, בעת התחוללה המהפכה האמריקאית הגדולה. את התקופה הזאת, בגידות, ונכית היהודים לאמריקה, ציינו סופרי ההיסטוריה כשם, "התקופה הספרדית".

(ב) היהודים האשכנזים, שהחלו לגרוד לאמריקה ולהתישב בה בראשית המאה ה"ט, ואשר מספרם נבר כיווד באמצע המאה התרה, בעת המדידות בשנת 1848; ביאת יהודי אשכנז לאמריקה נמשכה עד השנים המאוחרות שבחצי המאה הנוכרת.

את התקופה הזאת ציינו סופרי ההיסטוריה כשם, "התקופה האשכנזית".

(ג) היהודים הרוסים — שחללו לבוא בהמוניהם לאמריקה, כיווד מעת שפרצו המגורמים ברוסיה, בשנת 1881. את התקופה הזאת ציינו סופרי ה"היסטוריה כשם, "התקופה הרוסית".

מיהודים הספרדים נשארו עד עתה רק מתי מעט. המה אמנם היו הראשונים, בין היהודים, שגדרו לאמריקה והתישבו בה, אולם יען כי לא באו בהמוניהם וגם מה גדרפו וסבלו למאד, נאלצו רבים מהם לעזוב את הארץ החדשה. רבים המירו את דתם והיו חיי האנוסים בספרד, ובניהם נמשעו למסרי בין הנויים התושבים, ויותרם נתקרבו אל אחיהם האשכנזים ונבלעו ביניהם, על כן נמצאות באמריקה רק שתיים או שלש קהלות עבריות ספרדיות, שרק בנוגע לעניני הדת הנה מובדלים מהאשכנזים, אבל מנוגע לשרת עניני חיהה הנה תמיד נתושבים אל הברתם של היהודים האשכנזים.

ביחד עם היהודים מרוסיה נדרו הנה גם היהודים מרוסיה ונליציה, אבל לחיות שאלה האחרונים לא נדרו הנה בהמוניהם, על כן נבלעו בין אחינו הגורדים מרוסיה, ועל הברתם ויתשבו.

אכן אולי ראויה היא היהדות של קנדה למקרה קלה ב"הדרור" בכחינת אפא וזמרא מתמנה גדולה, שבה, בהקטנה, השרטומים, וחר נמרים ובלטלים. אם יש נימוק לסברה זו, או נביא אמריקה וקנדה ביחד לגורה שיה: גם בקנדה כמו באמריקה כל אורח חיש הגא לכאן ותמילי הגלות עורנו על כתפיו, וביאיהם, החברות הרבנת ומתניחין, העתונים הגדולים ולבריותם, מיד. הוא בא לדי התפעלות גדולה ודומת הוא כי ארץ ישראל חרשה מצא; אכן בראותו עד מהרה את הריקנות שכלכם ובטעמו אך מריסת וקן אחת של חיבה יתירה לנו, הוא מתפכה מיד משכרון התפעלות וביא את צוארו בעול הרוחיים, וחסל.

גם בקנדה ישנן קהלות רבות של יהודים אבל אף לא עדה ישראלית אחת. ואם רוצנך לרעת מספר הקהלות לך ונמה את כל בתי כנסיותיהן והברותיהן הרבות והשונות העורות זו לזו והמתחלקות גם בינן לבין עמם לשני ולפעמים גם לשלשה, "עדרים" וחרע מספרן.

גם בקנדה כמו באמריקה ישנם רבנים ומטיפים, רבגרים ומוהלים, חזנים ומלמרים, תלמידי תורה ובריניציפלים (זאת האחרונה היא מין מכת אמריקה שבעולם הישן לא ידעה) המתחרים איש ברעהו וכל אחד רוצה להכנות מחרבנו של השני.

גם מה כמו באמריקה הירודים קופץ בראש וכל מי שהתגלו לו "הכ"ה די חוצפה הוא עולה לרוכס.

גם מה כמו שם זכה הבורא אותו בבעיני הרוים את תקון האומה רק בהפרת חרת אל השומאים לתקן העולם על רק ובר השגרת האומה היהודית.

גם מה כשם אישן משכילים רבים הרואים בשיט ובראבון נפש על האנדרומוסיה הזאת ומחשים, כי "עת לשחק" הוא, וגם מה כמו שם בועט ההומן בחישו הברוא בכל נביאיה אלה להלוט הוא אחר דבר חי, דבור המחיה את הנפש והמדבר אל הלב, אבל אין הון נפרץ בימי הועם האלה.

זוהי השקפה כללית רק בנוגע להמצב הרוחני של היהדות הקנרית, אולם בנוגע למצבם החמרי של אחינו מה די אם נעיר על איני גרוע מזה של אמריקה ואולי עוד יותר טוב. על דבר מצבם המדיני בפרטים, ופרטי פרטותיהן של כל אחת משלשת ערי קנדה מנטריות, מורונטה ובנינו, הברותיהן, מוסרותיהן ואנדרותיהן ארבר במכתבי הדאם.

Translation

There is no appreciable difference between American and Canadian values other than variations in some areas. It is nevertheless an American newspaper's prerogative to designate a separate column for Letters from Canada. Since, however, *Ha-Dror's* esteemed editor's directive is the mandate with which he has charged me, I can hardly refuse. My obligation is to him.

Canada, despite being almost Europe's size, constituting an independent domain distinct from the United States, with seven million inhabitants, is only a small settlement under the rule of the Union Jack. Nevertheless, in matters of intellect and economy, Canada functions under the influence of America, its big sister in terms of population, wisdom and might. The same applies to our fellow Jews who have come to Canada, numbering approximately seventy thousand. Owing to proximity, they function under American influence as well. There is, consequently, no perceptible difference in the Jewish life of our people in Canada and Jewish life in America: they are alike in style, situation and sentiment. They are one in spirit.

And should the reader question me, wishing to know: In what direction does the thinking of our people in Canada incline? I shall reply: Akin to *lekh lekha—en route* to our brothers in the United States and to discovering their views.¹ If *their* Jewish life is not yet imprinted by history with a fixed form, why would you expect this of *our* people, Canadian Jews, only a fraction of American Jews in number, and hardly distinguishable among them.

Indeed, Canadian Jewry may deserve a modicum of consideration in *Ha-Dror* as a microcosm of a big picture, whose outlines are more discernible in small scale. If there is an explanation for this hypothesis, we may link America and Canada through analogy:² in Canada, as in America, all newcomers who arrive with the rucksack of exile still on their shoulders—upon seeing our many institutions, synagogues, their *gabbais*, societies and leaders, large newspapers and their bureaucrats—are immediately astonished, imagining they have found the new *Eretz Yisrael*.³ Upon quickly noting, however, the institutions' emptiness, sensing even one iota of overblown affection for us, they become immediately disillusioned and soon submit to the yoke of the dollar and that's that.

In Canada, too, there are many Jewish communities, but not even one oriental community among them. And if you really want to know the number of communities, go count all their synagogues and their numerous and various institutions that incite each other, are divided from each other, and are even divided internally into two, sometimes three "sides"—and then you will know how many.

In Canada, like in America, there are rabbis and preachers, reverends and *mohalim*, cantors and sages, Talmud Torah schools and principals (the latest American trend, unknown in the old world) who compete among themselves, each wishing to gain from the downfall of the other.

Here, too, like in America, laypeople advance to the top, and anyone upon whom the Holy One has conferred an ounce of *hutzpa*, dares to speak out in public.⁴

Here, too, like there, our Creator has merited young people who envision the advancement of the nation only through violation of religion, or who aspire to the perfection of the world only by means of the destruction of the People of Israel.

Here, too, like there, there are numerous intellectuals who regard this pandemonium with disdain and deep sorrow but fall silent, as it is a "time to keep silent."⁵ For here, too, like there, the masses unabashedly spurn all their prophets, and are hungry for revelation that revives the soul and touches the heart, but there is no prophecy in these days of fury.⁶

Just a general observation regarding the spiritual situation of Canadian Jewry! In regard, however, to our people's prosperity here, suffice it to say that they are no worse off than American Jews, and perhaps even better off. Regarding their particular political situation, and the specific details of Canada's three major cities—Montreal, Toronto and Winnipeg—their societies, institutions, and associations, I shall write in my coming letters.

1

Cf. Genesis 12:1.

2

To convey "analogy" Yampolsky uses the hermeneutic term *g'zera shava*. It is a methodology of applying an established law to a new legal situation based on parallels in biblical wording.

3

"Rucksack and walking stick" were linguistic signals of long distance, dusty wayfarers who made their way to the temple from afar (see, for example, Deuteronomy Rabba, Va-Ethanan). The terms became incorporated in stock phrases used to describe new arrivals in Eretz Yisrael during the waves of *aliya* from countries of exile.

4

The original context of Yampolsky's expression—literally, ascending to the lectern—refers to taking on ritual roles in public such as leading prayer and reading Torah. Here it refers more broadly to holding forth in public or holding public office.

5

Cf. Ecclesiastes 3:7.

6

The Talmud declares that the "spirit of prophecy departed" after the time of Haggai, Zekharia and Malakhi, corresponding with the early second temple period (BT Yoma 9b; Sanhedrin 11a; Sota 48b).

Yampolsky, Y. "Letters from Canada." Ha-Dror. New York, 13 October 1911. P. 122.

חֲרָרָה

עד כמה הם חסות ושואניו על היום לכל ילקח הילה. בריות הים באמת.

— בין צעירי היהודים בח ברוך, שחיו עד כה על חשבון החלוקה מורשת בעת האחרונה שהיא נמרצת לטוסק בעבודה ויגיעות. כפי, הם אומרים ליסר שכניבות העיר קולוניה לעבודת-ארמה וביחוד למעשי ענבים ולמשק החלב.

בעטיו של העתון הערבי האנטישמי "כרמל" בחיפה יסדה שם הארמיניסטיה לפני איזה זמן קומיסיה מיוחדת, שעסקה בבריקת הספורטיבם של יהודי-הנכר והשיגחה לכל יעברו חוק ולא יהוה בארץ יותר משלשה חרשים. כנגד זה יצא בשורת מאמרים הרופים מאר העתון הערבי המוקדם השני "אל-נכיר", ועתה נתבטלה הקומיסיה הנזכרת.

עתוני סלוניקי מתאוננים, כי במגרש העיר, הקרוא בשם "קאמפאניה" וכעוד פזורים אחרים הקרובים לו, שבכלם נמצאות יותר מאלפים ומאתים משפחות יהודיות, אין אף בית ספר יהודי אחד. האבות עצמם מתיחסים אל הדרך בשיוויון-נפש; ועם שמתקיים בבתי הספר הנכרים השונים, אפי' שולמיותים מתחנכים בהם חנוך מתנגד. היהדות וגם אל הרוח העותומני. התעוררות האומה מצד העתונות הסלוניקאית שעתה רושם יפה, וכמגרש העיר, מקום מושב עשירי העדה, נתחברו רבים מאמנות לאנדה ואספו סכום הגון לצורך יסוד ב"ים יהודי-עומני.

למה רגזו?

הרב אבן-שוש כותב לנו: כנפון העתק בלבך על דבר היעש שנרמס העותנים ה'רגזונים' לרגלי מאמרי שנרמס בחתובת האחרונה של "השלה". עלי להודיע לך, כי בשלמי מאמרי האמור ל"השלה" לא עלתה כלל על דעתי שיעשה איהו רושם. וביחוד שכתבתי מאמרי זה רק בשביל היהודים ברוסים וגליציה, ששם ישנם עוד מיליוני יהודים מתפללים ורובבות ילדים ונערים למורים וישיבות, אבל מה במדינתם מי תפלה וימי לימוד? ומאי נפשא פייא-פייאית-נושא-ההלכה-יבחרו רגזנים ובאיו מיתרות ומדרי למוד יבחרו המורים והמתנבים, אם באלה או באחרים. בשביל יהודי אמריקה נתבתי מאמרי שנרמס ב"הדרור". אחי להודיע על זה שבבועונך הנכבד, כי אין את נפשי להכניס ראשי במסכותים וכוותים עם מי שחיהו.

מכתב אל המערכת

עם הכרזת הנושא של "השלה" נבחרו העשירים והחמשים של "השלה" והחברת המאה והחמשים של עשירים והחמשה כרכים ו'ין ארבות — לכל זה נזה אשלי ירוחו עברי אחד; "השלה", שאף הוא החמשים ב"השלה" השעשעיה שנה בשתי המסעות, וזה רק י"ב כרכים כמעט כל המסעות הנתיבות עתה לצדד על אריותו-סיים בזה כרכה, "השלה". אבל כרכה זו רוצה מערכת "השלה" ללוות כמעט-שאצא מסג העתלה ירוחו למסרות העברית. ולפיכך השלמה לחיצי ה"השלה" וישיבתה בה כל סופרי "השלה" ואחרי "השלה" השתתפו במשך השעשעיה שנותיו-קומים כמעט כל ההויים להרא בשם סופרים

לפני כולת שנות עבודתו רק לרגלי שאלת בריות המסחר (בסינרטיב) בין קנדה ואמריקה, והנאות המתרון נגעות רק לנרולי העשירה וביחוד לאכרי הארץ. ולאחיות הסחורים והמעשים, הפועלים, החובלים והסחורים אל. היתה כל סכה לירוא ולראי פוה. ואם כן הוא מה היתה כל הדרה לאחיות נגד הקונסירבטיבים מתנגדי הריסירטיבי? אף צחוק הוא למפר ברבים כי רק בזכות ערובו המשינים של שתי המלות "ליברל" ו"קונסירבטיב" עלתה ביד קברניטינו להציג את המגינו במלחמת החברה הזאת בתור דון קישוטום נמרוים. הן השם "ליברל" נהיה מני או לניב נעים של אהבה ואחווה לאון יהודי, והשם "קונסירבטיב" נהיה למשק קנאות ואנטישמיות. ופה בקנדה הוא משט הפרוטסטנטים, דיה והוכיחו לעצמם שהליברלים בקנדה הנם בכלל רק הצרפתים בני דת הקתולית והקונסירבטיבים המה רק האנגלים הפרוטסטנטים, דיה והוכיחו לעצמם שהליברלים דברי. ובעזרת בשמי האשונים האלה המליץ הפתני נגד כמותה היהודים ויעונו: קני-סירבטיבים-עליך ישראל, בעוד שבאמת אין כאן גנד רבים ולא יער. והראיה, מי סחה הכל עז נגד ראש האורחים ברומא נתן הולנד אם לא הליברלי ראש האורחים במנטוויץ? מי מעיק ומגביל את ההנהל בנוסח ויליאמס אם לא המשמלה הליברלית של קנדה? איפה וישיבים אחינו יותר בכוותים ושילוי אם לא במרומטא וכניאפם בין הקונסירבטיבים האנגלים מאשר במנטוויץ וכיכב בין הצרפתים הליברלים? ובכל זאת... וכל זאת כששם ברבע היהודים על החברה עמד הקונסירבטיבים מר דרושונן האנגלי על נמנעו היהודים מכל האמצעים להשפיע ערכו ולתרום לכומר קנאי ולשונא ישראל, בעוד שבאמת הנוו סוחר נלמד ועשיר גדול רוחקו מכל דעות קדומות נגד אחינו. ודבר ידוע הוא שיהיה מר דרושונן זה בשנה זו בלונדון היה קרוא לשלחן האורד רותשילד והועיל לפניו ליסר מושבות היהודיות בחלקי הישוב החם של קנדה תחת המושבות האמורה במערי הרוחק, עתה והחשש מטמס הי"א...

ועכשו כשנצחו הקונסירבטיבים יראים מהם מתנגדין מן וקחו עתה נקמ מהם לנו לאשרנו אין כל חשש נכמה נשקפת אלנו מהם, מתקונסירבטיבים, יען כי בעיניהם היו כל משגיחו רק מעשה לירות ולא שום חלל לבם לנו. מלכד ברוך היה קרוא לשלחן האורד הנוו שצדדו בזכות הקונסירבטיבים. אכן גם אלה האחרונים אם באו בשביל האמת האמורה אל בנוו, כדרכנו בקמש, לישם את יוסי את יוסי. העובדה המעציבה הזאת ערה היא על העדר של "דעת הקהל היהודי" בקנדה. ישנן פה דעות של אבדות רבות ושונות ולא, "דעת קהל" אחת. והנו סמוך אל ראינו להכשרת הלך המדיני. אולם אין רע בלי סוב. אם החבריות שכבר עברו תוריהן דרך לאחיות בקנדה אף להתנהג בשעת החבריות החודשות המשמשות באות, אז יצא ומסדרנו בשכרנו, וזה יהיה אוח למכוב.

מכתבים מקנדה

ערב ה"ש נמרוו אצלנו החברות לבית המוסקיים כנצחון גדול להקונסירבטיבים לאבון לבם של הליברלים שמלכו בכפה חמש עשרה שנים ולמרות כל התעמולה של אחינו היהודים שהרעישו עולמות לא להם והתאמצו בכבוז כל כחותיהם להשיב את הליברלים לכבודם. ועכשו, אחרי הרעש, כראי וראוי הוא לרן ככבוד ראש אם אמנם שוה היה בכלל לאחינו הכרמלים במעמדם ושאינו בעיניהם מכריעות כמעט כלל, להביא ראשם בין שתי המפלגות הראשיות האלה שבין מוכניו אחרי כי הן דת הן הנוטות רסן-המשמלה לרונן. אמנם אחינו בני המפירות העליונות, כלומר העשירים ותושבי המדינה מדור רוב, עמדו מרחוק ולא ערבו לבם להתערב בריב המפלגות, יען כי ככר נתבשל תושב המדינה די צרכו וישו את הסכנה הנשקפת לאחיהם אם ידחקו את עצמם בין המפשים והמדוני; ואף אלה שרק זה באו מארצות הלנות וכמעט שולמו, ונאלו לרקוד אחרי עסקני צבורנו, בעינים עצומות ומלאו את האויר בלולשיקה עצמנות, שבוה עוררו רק צחוק של לעץ על שפת שכנינו שהבישו עלינו מנחה ובכבול היש כשפתו-סימיו: וזכי מהם כי הרעישו עולמות? כידוע יצא הפרלמנט הקנדי בדיומוס עור

Translation

On Rosh HaShana eve our parliamentary elections ended with a great victory for the Conservatives, to the deep sorrow of the Liberals who had governed firmly for fifteen years. This, despite our Jewish people's propaganda, shaking up worlds not their own, and expending all their energy trying to restore the Liberals to their glory.

And now, after the commotion, it is fitting to contemplate in earnest whether it was indeed worthwhile for our people, some unemployed, whose opinions are of little consequence, to have intervened between these two major parties who control our wellbeing, given that they and only they pull the reins of government as they see fit.

In truth, Jewish members of the upper echelons, wealthy and longstanding citizens, kept their distance and did not feel obliged to intervene in the conflict between the parties. With their developed political sensibilities, they keenly sensed the danger for their brethren, were they to have placed themselves between a rock and a hard place.¹ Recent arrivals from countries of exile, however, who had barely become citizens, were foolish enough to go galloping blindly after our civic businessmen, filling the air with raucous politics, arousing the mirth and contempt of our neighbours. They regarded us dismissively, from on high, as if to say: Just who are you to rock the boat?!

As known, the Canadian Parliament fell from grace even before the completion of its term over the trade agreement (Reciprocity) between Canada and America, even though its ramifications pertain only to the captains of industry and farmers in particular. For our brothers, the minor merchants, workers, pedlars and purveyors, there was no reason whatsoever for concern. Under the circumstances, what accounted for all our people's trepidation directed toward the Conservatives who opposed reciprocity? Ludicrously, only as a result of a mix-up of the concepts underlying the two terms "Liberal" and "Conservative" did our leader manage to portray our votes in this election battle as entirely negligible. The term "Liberal" has since then become a nice expression of love and brotherhood to the Jewish ear, and the term "Conservative" has become a symbol of extremism and anti-Semitism. Here in Canada, however, it is quite the opposite. The fact is that the Liberals are quite simply the French Roman Catholics, and the Conservatives are quite simply the English Protestants, the essence of which proves the truth of my words. Aided by the mix-up of these terms, our businessmen brought a storm upon the Jewish faction, shouting aloud, "Conservatives are upon you, O Israel!"² when in truth that was nonsense.³

And as proof, who vehemently protested the leader of the 'Roman citizens' if not a Jew, a Liberal no less, and became a leader of Montreal's citizens? Who is impeding the flow of immigration, Williams-style, if not the Liberal government of Canada? Where else do our people dwell in greater security and serenity besides Toronto and

Winnipeg among the English Conservatives, or in Montreal and Quebec among the French Liberals? Nevertheless...

In spite of this, when Mr. Johnson was elected in the Conservative campaign, the Jews made every effort to criticize his position and to portray him as a fanatical priest and anti-Semite. In truth, he is an educated merchant, very wealthy, and removed from all ancient attitudes against our people. It is a known fact that this year when Mr. Johnson was in London he was summoned to dine with Lord Rothschild when he proposed to establish Jewish settlements in the warmer parts of Canada instead of those that were founded in the cold, desolate, far west under the auspices of the J.C.A.⁴ And now that the Conservatives have won, the Jews are afraid that the Conservatives will take revenge.

To our joy, however, there is no suspicion that Conservative revenge is in store for us. In their eyes, our efforts were but child's play and they paid us no attention. Apart from that, was there not also a fair number of us who sided with the Conservatives? Indeed, the latter did not turn up altruistically; rather, they intended, as is their wont, to retaliate.⁵

This unsettling fact is proof that there is no "public Jewish opinion" in Canada. Many opinions and various alliances exist, but no single "public Jewish opinion." This is not a good sign for our participation in politics.

There is, however, no adversity without its virtue. Should the recent elections teach our people how to conduct themselves in the upcoming elections, we'll cut our losses. *That* will be a sign for good.

1

The writer uses a colloquial Hebrew equivalent: "between the hammer and the anvil."

2

Cf. Judges 16:20.

3

The writer employs the Hebrew idiom, "no bears and no forest," to convey no such thing.

4

The Jewish Colonization Association was established by Baron Maurice Hirsch in 1891 to help prepare Jews, particularly those from the Russian Empire, for immigration to, and settlement in Canada, America, and Argentina. For a period in the early twentieth century until World War I, the J.C.A. also helped redeem plots of land in Eretz Yisrael.

5

The writer uses an updated vernacular Hebrew expression for "retaliation," comparable to "an eye for an eye, a tooth for a tooth": "to strike Yossi with Yossi."